NORAKSTS
Lieta Nr. C 30071001
A 1758-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 30.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes pārstāvei V.Šarafutdinovai, trešajai personai *A.Z.* un trešās personas pārstāvim *R.B.*,

atklātā tiesas sēdē 2008.gada 10.janvārī, Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *I.L.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2000.gada 22.maija lēmuma Nr.18/5-Z/17 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2000.gada 20.aprīlī *A.Z.* (turpmāk – trešā persona) sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols PK Nr.088482 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 47., 49. un 55.punkta pārkāpumu. Protokolā norādīts, ka 2000.gada 20.aprīlī plkst.14:45 trešā persona vadīja automašīnu BMW 318 Rīgā pa Vangažu ielu no Murjāņu ielas puses un veica kreiso pagriezienu pie mājas Brīvības gatvē 422/1, kā rezultātā notika sadursme ar tajā pašā virzienā braucošo un apdzīšanas manevru sākušo automašīnu Nissan Sunny, kuru vadīja *I.L.* (turpmāk – pieteicējs).

[1.1] Izskatot trešās personas 2000.gada 16.maija iesniegumu, Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks 2000.gada 19.maijā sastādīja slēdzienu, kurā atzina, ka trešās personas iesniegums apmierināms. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 239.panta pirmo daļu lietvedība trešās personas administratīvā pārkāpuma lietā izbeidzama, un pieteicējam sastādāms administratīvā pārkāpuma protokols par 2000.gada 20.aprīlī izraisīto ceļu satiksmes negadījumu.

[1.2] Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks 2000.gada 19.maijā pieņēma lēmumu lietā Nr.Z/123 par administratīvās lietvedības izbeigšanu pret trešo personu, pamatojoties uz LAPK 239.panta pirmo daļu.

[1.3] 2000.gada 19.maijā pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.801004 par CSN 8. un $79.^{2}$punkta pārkāpumu. Protokolā norādīts, ka 2000.gada 20.aprīlī plkst.14:43 pieteicējs vadīja automašīnu Rīgā pa Vangažu ielu no Murjāņu ielas puses Silciema ielas virzienā un, veicot apdzīšanas manevru, Vangažu un

Bākūžu ielu krustojumā (vienādas nozīmes krustojumā) izraisīja sadursmi ar trešās personas vadīto automašīnu, kura veica kreisā pagrieziena manevru.

[1.4] Pieteicējam un trešajai personai izsniegts Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2000.gada 22.maija lēmums Nr.18/5-Z/17 (turpmāk – 2000.gada 22.maija lēmums), kurā norādīts, ka pieteicējs ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, bet trešā persona nav vainojama ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

[1.5] 2000.gada 1.jūnijā pieteicējs iestādē vērsies ar iesniegumu par 2000.gada 22.maija lēmumu.

[1.6] Uz minēto pieteicēja iesniegumu Rīgas pilsētas Ceļu policijas pārvade 2000.gada 3.jūlijā sniedza atbildi Nr.3/4-L/347, norādot, ka, atkārtoti izskatot visus lietas materiālus, iestāde uzskata, ka pārbaude sakarā ar pieteicēja iesniegumā norādītajiem faktiem Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē tika veikta pilnā apjomā. Ja pieteicējs nepiekrīt Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas pieņemtajam lēmumam lietā, pieteicējam ir tiesības to pārsūdzēt tiesā saskaņā ar LAPK 280.panta ceturto daļu.

[1.7] 2000.gada 5.jūlijā Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu lietā par administratīvās lietvedības izbeigšanu pret pieteicēju, pamatojoties uz LAPK 239.panta pirmās daļas 7.punktu.

[2] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2000.gada 13.jūlijā saņemts pieteicēja pieteikums par 2000.gada 22.maija lēmuma atzīšanu par nelikumīgu.

Pieteikumā norādīts, ka policijas darbinieki nepareizi kvalificējuši ceļu satiksmes negadījumu. Sadursme notika pirms neregulējamā krustojuma robežas sākuma. Trešās personas vadītā automašīna pēc ceļu satiksmes negadījuma atstāja notikuma vietu, tāpēc to pareizi un detalizēti nevar atjaunot. Trešā persona manevra izpildīšanas laikā nebija ieslēgusi kreisā pagrieziena signālu, kā arī nedeva ceļu pieteicēja vadītajai automašīnai. Apskates protokols sastādīts nepareizi, jo pieteicēja vadītās automašīnas un stiklu lausku atrašanās vieta fiksēta nepareizi. Trešās personas automašīnas izvietojums, kā arī riepu pēdas fiksēt nebija iespējams, jo uz ceļa tās nebija iespējams saskatīt. Ņemot vērā ceļa platumu 5,8 m un trotuāra apmales augstumu 0,6 m, ja trešās personas vadītā automašīna apstātos uz krustojuma robežas, tad šādā gadījumā nenotiktu sadursme, jo pieteicēja automašīnas Nissan Sunny platums ir 1,62m.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2003.gada 19.februāra spriedumu atcelts 2000.gada 22.maija lēmums un Rīgas pilsētas Ceļu policijas 2000.gada 5.jūlija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, kas ierosināta attiecībā pret pieteicēju, un administratīvā lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei.

[4] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2005.gada 18.martā saņemta trešās personas apelācijas sūdzība par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2003.gada 19.februāra spriedumu.

Ar Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 5.decembra lēmumu tiesa nolēma atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2003.gada 19.februāra spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai Administratīvajai rajona tiesai.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2007.gada 29.janvārī saņemts Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – atbildētājs) rakstveida paskaidrojums sakarā ar pieteicēja pieteikumu.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata to par noraidāmu.

[6] Pieteicējs uz tiesas sēdi nav ieradies. Pieteicējam par tiesas sēdes vietu un laiku paziņots likumā noteiktajā kārtībā. Tāpat tiesa nekonstatē Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētos apstākļus un atzīst, ka lietu var izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes.

Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem.

Tiesas sēdē trešās personas pārstāvis paskaidroja, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms daļā, bet daļā noraidāms.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts un iestādes faktiskā rīcība atbilst Administratīvā procesa likuma un citām tiesību normām.

[9] Tiesa konstatē turpmāk norādītos lietas apstākļus.

[9.1] 2000.gada 22.maija lēmumā norādīts, ka ceļu satiksmes negadījuma iemesls ir CSN 8. un 79.^{2}punkta prasību neievērošana no pieteicēja puses. Trešās personas rīcībā CSN pārkāpumi netiek konstatēti (lietas lapa 10).

[9.2] 2000.gada 1.jūnijā pieteicējs apstrīdēja 2000.gada 22.maija lēmumu (lietas lapa 7-9).

[9.3] Uz minēto pieteicēja iesniegumu [8.2] Rīgas pilsētas Ceļu policijas pārvade 2000.gada 3.jūlijā sniedza atbildi Nr.3/4-L/347 (lietas lapa 6), norādot, ka iestāde uzskata, ka pārbaude sakarā ar pieteicēja iesniegumā norādītajiem faktiem Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē tika veikta pilnā apjomā. Ja pieteicējs nepiekrīt Rīgas pilsētas Ceļu policijas nodaļas pieņemtajam lēmumam lietā, pieteicējam ir tiesības to pārsūdzēt tiesā saskaņā ar LAPK 280.panta ceturto daļu.

[9.4] 2000.gada 13.jūlijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par 2000.gada 22.maija lēmumu (lietas lapa 4-5).

[9.5] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2003.gada 19.februāra spriedumu atcelts 2000.gada 22.maija lēmums un Rīgas pilsētas Ceļu policijas 2000.gada 5.jūlija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, kas ierosināta attiecībā pret pieteicēju, un administratīvā lieta nosūtīta jaunai izskatīšanai atbildētājam.

[10] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un

vietā. Līdz ar to spriedumā CSN un LAPK normas, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu, ir izteiktas redakcijā, kas bija spēkā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā.

Atbilstoši LAPK 9.pantam par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Atbildētāja Lēmums, kas pieteicējam ir nelabvēlīgs administratīvais akts, pamatots ar CSN 8. un 79.2.punktu un LAPK 239.panta 7.punktu.

[11] Atbilstoši CSN 8.punktam (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas dienā) ceļu satiksmes dalībnieku un citu personu pienākums ir rīkoties tā, lai neradītu ceļu satiksmei bīstamas vai traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Savukārt CSN 79.2.punkts (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas dienā) noteica, ka aizliegts apdzīt neregulējamos krustojumos, izņemot gadījumus, kad apdzen uz galvenā ceļa attiecībā pret šķērsojamo ceļu.

Saskaņā ar LAPK 239.panta 7.punktu (redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas dienā) lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Savukārt LAPK 37.pants nosaka, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas (..).

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par minēto CSN punktu pārkāpumu, nepieciešamas konstatēt, ka persona ir vainojama ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, proti, veikusi apdzīšanas manevru neregulējamā krustojumā, kā rezultātā notika transportlīdzekļu sadursme.

[12] LAPK 272.pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2000.gada 20.aprīlī vadīja automašīnu Nissan Sunny pa Vangažu ielu no Murjāņu ielas puses Silciema ielas virzienā un krustojumā ar Bākūžu ielu, veica apdzīšanas manevru.

Lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs, veicot apdzīšanas manevru, izraisīja sadursmi ar automašīnu BMW 318, kura veica kreisā pagrieziena manevru.

Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārkāpis CSN 8. un 79.2.punkta prasības, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī, vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus.

[13] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, ekspertu atzinums.

[14] Tiesa lietā konstatē turpmāk norādītos pierādījumus:

[14.1] 2000.gada 20.aprīlī sastādīts administratīvais protokols par ceļu satiksmes notikumu pārkāpumiem, kuru rezultātā noticis ceļu satiksmes negadījums PK Nr.088482, kurā konstatēts, ka 2000.gada 20.aprīlī plkst. 14:45 trešā persona vadīja automašīnu BMW 318, Rīgā, pa Vangažu ielu no Murjāņu ielas puses un veica kreiso pagriezienu pie mājas Brīvības gatvē 422/1, kā rezultātā notika sadursme ar tajā pašā virzienā braucošo un apdzīšanas manevru uzsākušo automašīnu Nissan Sunny, kuru vadīja pieteicējs.

Minētajā protokolā konstatēts, ka trešā persona nav ievērojusi CSN 47., 49. un 55.punkta prasības (lietas lapas 22-27; 35; 41; 49-50).

[14.2] 2000.gada 20.aprīļa pieteicēja paskaidrojums, kurā pieteicējs norādījis, ka lēni braucis aiz trešās personas vadītās automašīnas, bet tā kā pretim braucošo automašīnu nav bijis, uzsācis apdzīšanas manevru. Brīdī, kad pieteicēja automašīna bija blakus trešās personas vadītās automašīnas aizmugurei, trešā persona no labā malējā stāvokļa uzsāka kreisā pagrieziena manevru, kā rezultātā notika sadursme (lietas lapa 31-32).

[14.3] Trešā persona savā 2000.gada 20.aprīļa paskaidrojumā norāda, ka vadīja automašīnu ar ātrumu apmēram 5-10 km/h, savlaicīgi ieslēdza kreisā pagrieziena rādītāju un uzsāka kreisā pagrieziena manevru. Tanī brīdī sajuta triecienu pa savas automašīnas aizmugurējām durvīm. Pieteicēja vadīto automašīnu redzēja, bet nedomāja, ka tā uzsāks apdzīšanas manevru (lietas lapa 44-45).

[14.4] 2000.gada 8.maija pieteicēja paskaidrojums, kurā pieteicējs sniedz analoģiskus paskaidrojumus kā savā 2000.gada 20.aprīļa paskaidrojumā (lietas lapa 33-34).

[14.5] 2000.gada 19.maija pieteicēja paskaidrojums, pieteicējs sniedz analoģiskus paskaidrojumus kā savā 2000.gada 20.aprīļa paskaidrojumā (lietas lapa 39-40).

[14.6] Trešās personas 2000.gada 10.maija paskaidrojums, kurā trešā persona paskaidro, ka pieteicēja vadīto automašīnu redzēja atpakaļskata spogulī, samazināja ātrumu un savlaicīgi ieslēdza kreisā pagrieziena rādītāju. Pirms pagrieziena manevra uzsākšanas vēlreiz pārliecinājās, ka aizmugurē braucošā automašīna nav uzsākusi apdzīšanas manevru. Nogriežoties bija nedaudz jāapstājas, jo ielu šķērsoja gājēji (lietas lapa 46).

[14.7] Trešās personas 2000.gada 16.maija paskaidrojums, kurā trešā persona paskaidro, ka krustojumā, kurā notika minētais ceļu satiksmes negadījums ir vienādas nozīmes ceļu „T" veida krustojums, tāpēc pieteicējam nebija tiesību veikt apdzīšanas manevru šajā krustojumā. Turklāt negadījums noticis nevis uz brauktuves, bet jau nobraucot no tās. Sadursme notikusi brīdī, kad trešā persona piebremzējusi automašīnu, lai palaistu gājējus, pie drošības saliņas. Sadursme notika pēc tam, kad pieteicēja vadītā automašīna bija atdūrusies pret drošības saliņas apmali. Sākotnēji, pie protokola sastādīšanas nekas nebija skaidrs, bet izrādās, ka tajā ir daudz neprecizitātes (lietas lapa 28-29).

[14.8] 2000.gada 19.maija atbildētāj Slēdziens par trešās personas sūdzības pārbaudes rezultātiem, kurā konstatēts, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā pret trešo personu ir izbeidzama pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.daļu. Un nolemts sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam par ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanu (lietas lapa 42-43).

[14.9] 2000.gada 19.maija administratīvais protokols par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu LV Nr.801004, kurā konstatēts, ka 2000.gada 20.aprīlī pieteicējs vadīja automašīnu Nissan Sunny Rīgā, pa Vangažu ielu no Murjāņu ielas puses Silciema ielas virzienā un veicot apdzīšanas manevru Rīgā, Vangažu un Bākūžu ielu krustojumā (vienādas nozīmes krustojums), izraisīja sadursmi ar automašīnu BMW 318, kuru vadīja trešā persona. Tādējādi pieteicēja ir pārkāpis CSN 8. un 79.2.punkta prasības (lietas lapa 20-21).

[14.10] Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2000.gada 11.maija izziņa par ceļu satiksmes negadījumu Vangažu un Bākūžu ielu krustojumā Nr.11-06/443, kurā norādīts, ka uz Vangažu ielas, braucot virzienā no Murjāņu ielas uz Silciema ielu, nav uzstādītas nekādas priekšrocības ceļa zīmes, kā arī šo ceļa zīmju nav uz Bākūžu ielas pirms krustojuma ar Vangažu ielu. Tādējādi Vangažu un Bākūžu ielu krustojums ir uzskatāms par vienādas nozīmes ceļu krustojumu. Saskaņā ar CSN 79.2.punktu minētā krustojuma zonā ir aizliegts veikt apdzīšanas manevru (lietas lapa 52).

[14.11] Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas 2001.gada 12.novembra Speciālista atzinums Nr.110, kurā eksperts secinājis, ka ceļu satiksmes negadījuma brīdī Vangažu iela attiecībā pret Bākūžu ielu bija galvenais ceļš kā ceļš ar segumu attiecībā pret ceļu bez seguma. Savukārt eksperta veiktās apskates brīdī 2001.gada 6.novembrī šis krustojums ir vienādas nozīmes cēlu krustojums.

Automašīnas BMW 318 vadītājs, proti, trešā persona, neievēroja CSN 49. un 103.punkta prasības.

Automašīnas Nisan Sunny vadītājs, proti, pieteicējs, uzsāka apdzīšanu, kad atradās 19,3 metru attālumā no krustojuma. (lietas lapa 76-86)

[14.12] Tieslietu ministrijas Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2002.gada 30.septembra Ekspertu atzinums Nr.971, kurā eksperti secinājuši, ka dotajā situācijā reāli automašīnu BMW 318 un Nissan Sunny sadursme notika krustojumā, shēmā fiksēto stikla lausku dislokācijas zonas atrašanās vietas sākuma rajonā. Satiksmes negadījuma vieta atrodas vienādas nozīmes ceļu krustojumā (Vangažu iela un Bākūžu iela). Dotajā neregulējamā krustojumā uz Vangažu ielas, pamatojoties uz CSN 79.2.punktu apdzīt ir aizliegts. No tehniskā redzes viedokļa automašīnas BMW 318 vadītāja, proti, trešās personas, rīcība, kas neatbilda CSN 8., 47. un 49.punktu prasībām, bija viens no dotā ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesliem. No tehniskā redzes viedokļa automašīnas Nissan Sunny vadītāja, proti, pieteicēja, rīcība, kas neatbilda CSN 8. un 79.2.punktu prasībām, bija viens no dotā ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesliem (lietas lapa 105-107).

[15] LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Administratīvā procesa likuma 154.pants nosaka, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu.

[16] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, tiesa secina, ka atbildētāja Lēmums, par administratīvās lietvedības izbeigšanu pēc LAPK 239.panta 1.punkta attiecībā pret trešo personu un vienlaicīgi arī lēmums par pieteicēja atzīšanu par vainīgu notikušā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, ir atzīstams par nepamatotu un atceļamu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[16.1] No lietā esošajiem dokumentiem izriet, ka minētais krustojums, kurā notika ceļu satiksmes negadījums, ir atzīstams par vienādas nozīmes ceļu krustojumu, turklāt tas netiek regulēts ne ar ceļa zīmēm, ne ar luksoforu, tādējādi saskaņā ar CSN 79.2.punktu, minētajā krustojumā nav atļauta apdzīšanas manevra izdarīšana.

[16.2] No pieteicēja un trešās personas lietā esošajiem paskaidrojumiem tiesa secina, ka tie ir savstarpēji pretrunīgi, jo katrs ceļu satiksmes negadījumā iesaistītais vadītājs izskaidro situāciju no sava redzes viedokļa. Tomēr, tiesas ieskatā, mazāka ticamība ir piešķirama trešās personas 2000.gada 10.maija paskaidrojumam, kurā trešā persona paskaidro, ka pieteicēja vadīto automašīnu redzēja atpakaļskata spogulī, trešā persona samazināja ātrumu un savlaicīgi ieslēdza kreisā pagrieziena rādītāju. Pirms pagrieziena manevra uzsākšanas vēlreiz pārliecinājās, ka aizmugurē braucošā automašīna nav uzsākusi apdzīšanas manevru.

Turklāt, kā izriet no 2000.gada 20.aprīļa, 8.maija un 19.maija pieteicēja paskaidrojumiem, kuros pieteicējs norādījis, ka lēni braucis aiz trešās personas vadītās automašīnas, bet tā kā pretim braucošo automašīnu nav bijis, uzsācis apdzīšanas manevru. Brīdī, kad pieteicēja automašīna bija blakus trešās personas vadītās automašīnas aizmugurei, trešā persona no labā malējā stāvokļa uzsāka kreisā pagrieziena manevru, kā rezultātā notika sadursme.

Savukārt, kā izriet no trešās personas 2000.gada 16.maija paskaidrojuma, kurā trešā persona paskaidro, ka krustojumā, kurā notika minētais ceļu satiksmes negadījums ir vienādas nozīmes ceļu „T" veida krustojums, tāpēc pieteicējam nebija tiesību veikt apdzīšanas manevru šajā krustojumā. Tiesa secina, ka trešā persona ir centusies mainīt savas sākotnējās liecības, ar vēlmi pierādīt, ka nav vainojams notikušā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, norādot, ka pieteicējam nebija tiesību veikt apdzīšanas manevru, bet neņemot vērā, ka trešajai personai jebkurā gadījumā bija pienākums pirms manevra veikšanas pārliecināties par tā drošību.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka notikušā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā ir vainojami abi tajā iesaistītie vadītāji, proti, gan pieteicēja, gan arī trešā persona.

[16.3] CSN 47.punkts noteica, ka pirms jebkura manevra - braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. - vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem; ja to nav vai tie nedarbojas, - ar roku atbilstoši manevram.

Savukārt CSN 49.punkts noteica, ka signāls ar gaismas virzienrādītāju vai ar roku jārāda laikus pirms manevra sākuma un jāpārtrauc tūlīt pēc tā pabeigšanas (signāla rādīšanu ar roku var pārtraukt tieši pirms manevra). Signāls nav jārāda, ja tas var maldināt citus ceļu satiksmes dalībniekus.

Pirms nogriešanās pa kreisi vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā brīdinājuma signāls jārāda tikai pēc tam, kad vadītājs pārliecinājies, ka viņš netraucēs nevienu aiz viņa braucošu vadītāju, kas uzsācis apdzīšanu.

Signāla lietošana nedod vadītājam priekšroku un neatbrīvo viņu no pienākuma ievērot piesardzību.

[16.4] Kā izriet no Tieslietu ministrijas Valsts tiesu ekspertīžu biroja 2002.gada 30.septembra Ekspertu atzinuma Nr.971, eksperti secinājuši, ka dotajā situācijā reāli automašīnu BMW 318 un Nissan Sunny sadursme notika krustojumā, shēmā fiksēto stikla lausku dislokācijas zonas atrašanās vietas sākuma rajonā. Satiksmes negadījuma vieta atrodas vienādas nozīmes ceļu krustojumā (Vangažu iela un Bākūžu iela). Dotajā neregulējamā krustojumā uz Vangažu ielas, pamatojoties uz CSN 79.2.punktu apdzīt ir aizliegts. No tehniskā redzes viedokļa automašīnas BMW 318 vadītāja, proti, trešās personas, rīcība, kas neatbilda CSN 8., 47. un 49.punktu prasībām, bija viens no dotā ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesliem. No tehniskā redzes viedokļa automašīnas Nissan Sunny vadītāja, proti, pieteicēja, rīcība, kas neatbilda CSN 8. un 79.2.punktu prasībām, bija viens no dotā ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesliem.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa neatrod iemeslus minētajā Ekspertu atzinumā norādīto secinājumu apšaubīšanai. Turklāt minētais Ekspertu atzinums apstiprina tiesas iepriekš izdarītos secinājumus, ka notikušā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā ir vainojami abi tajā iesaistītie vadītāji.

Tādējādi tiesai nav pamata neticēt 2002.gada 30.septembra Eksperta atzinumā Nr.971 izdarītajiem secinājumiem, vai apšaubīt to pamatotību, ka abu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto automašīnu vadītāju rīcībā ir konstatējami Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, kas ir atzīstami par notikušā ceļu satiksmes negadījuma rašanās iemesliem.

[16.5] Iepriekš [16.2] – [16.4] minēto netieši apstiprina arī fakts, ka sākotnēji atbildētājs bija sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu par CSN prasību neievērošanu trešajai personai, bet pēc tam pieteicējam.

Konkrētajā gadījumā, tiesas ieskatā, neuzmanība un CSN prasību neievērošana no abu negadījumā iesaistīto vadītāju puses bija par iemeslu notikušajam ceļu satiksmes negadījumam.

[16.6] Izvērtējot Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas 2001.gada 12.novembra Speciālista atzinumā Nr.110, eksperta secināto, ka ceļu satiksmes negadījuma brīdī Vangažu iela attiecībā pret Bākūžu ielu bija galvenais ceļš kā ceļš ar segumu attiecībā pret ceļu bez seguma. Savukārt eksperta veiktās apskates brīdī 2001.gada 6.novembrī šis krustojums ir vienādas nozīmes cēlu krustojums. Automašīnas BMW 318 vadītājs, proti, trešā persona, neievēroja CSN 49. un 103.punkta prasības. Automašīnas Nisan Sunny vadītājs, proti, pieteicējs, uzsāka apdzīšanu, kad atradās 19,3 metru attālumā no krustojuma.

Tiesa minēto Speciālista atzinumu vērtē kritiski, jo speciālista rīcībā nebija visi administratīvās lietas materiāli, un tas ir sastādīts tikai uz pieteicēja iesnieguma pamata, neņemot vērā un neizvērtējot citus administratīvajā lietā esošos pierādījumus.

[16.7] Tiesa konstatē, ka atbildētājs, pieņemot Lēmumu, nav ievērojis LAPK 272.panta nosacījumus, proti, institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu,

jānoskaidro, vai izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona vainīga tā izdarīšanā.

Izvērtējot procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un lietā esošos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, tiesa atzīst, ka ar visiem lietas materiāliem kopumā ir pierādīts, ka pieteicējs un trešā persona abpusēji ir vainojami notikušā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

Iepriekš [14] minētie pierādījumi papildina viens otru, veidojot loģisku notikuma shēmu, ņemot vērā arī pieteicēja un trešās personas pašu sniegtos paskaidrojumus, no kuriem tiesa secina, ka pieteicējs un trešā persona nav ievērojuši Ceļus satiksmes noteikumu prasības un tādējādi izraisījuši ceļu satiksmes negadījumu.

[16.8] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā ir pietiekami pierādījumu, lai konstatētu pieteicēja vainu konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesas ieskatā, no lietā esošajiem administratīvajiem protokoliem, kas sastādīti 2000.gada 20.aprīlī un 2000.gada 19.maijā izriet, ka abi ceļu satiksmes negadījumā iesaistītie vadītāji, proti, pieteicējs un trešā persona, nav ievērojuši CSN punktu prasības, proti, pieteicēja ir veicis apdzīšanas manevru vietā, kur tas nav atļauts, savukārt trešā persona, pirms manevra uzsākšanas nav pārliecinājusies par tā drošību.

[17] Saskaņā ar LAPK 7.pantu nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā.

Tādējādi, ievērojot iepriekš [16] minēto un minētajā tiesību normā noteikto, tiesa uzskata, ka pieteicējs nepamatoti atzīts par vienīgo vainīgo minētā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā kā tas izriet no lietā esošajiem atbildētāja 2000.gada 22.maija un 2000.gada 5.jūlija lēmumiem, jo ar administratīvās lietas materiālos esošajiem pierādījumiem nav pilnībā pierādīta pieteicēja vienpersoniska vaina ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

[18] Pastāvot iepriekš nodibinātajiem apstākļiem, un ņemot vērā tiesas iepriekš [16] izdarītos secinājumus, tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem, iepriekš [14] konstatētajiem, pierādījumiem ir pierādīts, ka nav iegūti pietiekami pierādījumi, ka tikai pieteicēja rīcības rezultātā notika dotais ceļu satiksmes negadījums.

Tiesa atzīst, ka abu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto automašīnu vadītāju rīcības rezultātā ir noticis augstākminētais ceļu satiksmes negadījums.

Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā minētā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā ir atzīstami par vainīgiem abi negadījumā iesaistīto automašīnu vadītāji, proti, notikušā ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā ir vainojams gan pieteicējs, gan trešā persona.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka Lēmums daļā par administratīvās lietvedības izbeigšanu pēc LAPK 239.panta 1.punkta attiecībā pret trešo personu ir atceļams, bet pārējā daļā Lēmums atstājams spēkā.

[19] Saskaņā ar LAPK 239.panta 7.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja līdz administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas brīdim ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi.

Savukārt LAPK 37.pants nosaka, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas (..).

Ņemot vērā minētajās tiesību normās noteikto, kā arī to, ka trešā persona pārkāpumu izdarījusi 2000.gada 20.aprīlī, tiesa konstatē, ka ir pagājuši LAPK 37.pantā noteiktie termiņi personas saukšanai pie administratīvās atbildības, tādējādi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā attiecībā pret trešo personu nevar iesākt pamatojoties uz LAPK 239.panta 7.punktu.

[20] Ņemot vērā konstatētos faktiskos apstākļus un tiesiskos aspektus, tiesa atzīst, ka pastāvot iepriekš nodibinātajiem apstākļiem atbildētāja Lēmums ir atceļams daļā par administratīvās lietvedības izbeigšanu attiecībā uz trešo personu, bet pārējā daļā Lēmums ir atstājams spēkā.

Ievērojot minēto, pieteicēja pieteikums tiek apmierināts daļēji.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz LAPK 239.panta 7.punktu un 37.pantu, kā arī uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 253.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

I.L. pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2000.gada 22.maija lēmuma Nr.18/5-Z/17 atcelšanu apmierināt daļēji.

Atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2000.gada 22.maija lēmumu Nr.18/5-Z/17 daļā par *A.Z.* atbrīvošanu no administratīvās atbildības pēc LAPK 239.panta 1.punkta.

Lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā pret *A.Z.* neuzsākt pamatojoties uz 239.panta 7.punktu.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka 2000.gada 22.maija lēmumu Nr.18/5-Z/17 atstāt spēkā negrozītu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un parakstīts 2008.gada 30.janvārī.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 30.janvārī.